

Det kan ikke nytte at bortraffonnere dette ved almindelige Sætninger, det ligger saa klart for Alles Dine, at, hvor der skal være et ansvarligt Redskab, der maa man vide, hvor man kan finde det, førend man udtaler en Billie, som skaffer dem bort, der for Diebliffet bære Ansvar.

Jeg troer, at, naar vi saaledes have be-
tragtet Sagen, saa komme vi til den Aner-
kjendelse, at det, at antage den første Deel
af Vædringsforslaget, vilde være, paa en ufuld-
stændigere Maade at antage det Samme, som
vi senere haabe at kunne antage paa en langt
mere udviklet og fuldstændig Maade; og at
antage den sidste Deel kunne vi vistnok kun
gaae ind paa, saafremt vi vide, hvem der
vil være istand til at føre det igennem. For-
øvrigt skal jeg give den ærede Rigsdagsmand,
der talte paa Forslagsstillernes Vegne, Ret i,
at vi ved at stemme for den første Deel ganske
sikkert gjøre de kommende Afstemninger mindre
usikre, men vi gjøre dem dog ogsaa usikre;
thi der kunde godt komme en Forsamling, som
sagde: „Jeg vil ikke lade det henstaae saa
længe, inden jeg faaer at vide, hvorledes min
særlige Forsfatning skal blive. Paa denne Af-
stemning vil jeg ikke øde en eneste Time mere.
Lader os komme til det Arbejde, som er et af de
væsentligste, at lære den særlige Forsfatning
at kjende“. Det kan godt komme, at en For-
samling efter vor vilde sige: „Tidsstrangen
er saa stor, at vi maae haste og benytte den“.
Det ærede Medlem har yttret et Ønske om
hans Majestæt Kongens Liv og Tilstedeværelse
iblandt os saalænge som muligt for at kunne
fremme denne Sag; men ethvert Liv staaer i
Guds Haand, og den bedste Haandsrækning,
vi kunne give, og hvormed Hs. Majestæt vilde
være bedst tjent, det er, at vi vedtage Loven i
den Skikkelse, hvor den snarest kan nærme
sig Maalet.

Premierministeren: Regjeringen har
tænkt aldeles det Samme med Hensyn til det her
foreliggende Forslag, baade over dets første
Deel og over det Følgende, som den ærede
Ørdsfører har udtalt. Jeg skal derfor aldeles
henholde mig til ham, idet jeg haaber, at
Thinget ikke vil vedtage dette Forslag.

Jusitsministeren: Skjøndt jeg er i

det Hele taget enig i, hvad den ærede Ørdsfø-
rer for Udvalget har bemærket angaaende det
foreliggende Vædringsforslag, saa vil jeg dog
tillade mig med et Par Ord at fremsætte min
Mening om, hvorledes Sagen forekommer mig
at burde opfattes med Hensyn til de to for-
skjellige Dele af Vædringsforslaget. Under
den hele Sag er der jo to Ting, hvorom der
spørges, den ene er, hvilke Forandringer skal
Grundloven undergaae, og den anden, i hvil-
ken Forbindelse skal disse Forandringer sættes
med den Fællesforsfatning, som bliver nødven-
dig. Den første Deel af Vædringsforslaget
angaaer det første Spørgsmaal, den anden
Deel angaaer det andet Spørgsmaal. Holder
man sig nu foreløbigt til det første Spørgs-
maal, eller til den første Deel af Vædrings-
forslaget, saa har det vistnok den Fordeel, som
ogsaa blev udhævet af en af Forslagsstillerne,
at man roligt kan forhandle om den Grund-
lovsforandring, som skal kunne foregaae ved
en Grundlovsbestemmelse. Idet man nemlig
vedtager denne Deel paa 3 Rigsdage, kan
man senere søge at komme overeens om, hvor-
ledes de enkelte Forandringer i Grundloven
skulle vedtages; thi det kan skee ved en simpel
Lov; men det er dog muligt, selv naar man
gaaer den Vej, som her er foreslaaet, at ved
den sidste Grundlovsforhandling kunne de fore-
gaaende Forhandlinger spildes, idet nemlig
det er muligt, at den sidste Forsamling ikke vil
gaae ind paa en saadan blot formel Regel,
som her er foreslaaet, uden at Rigsdagen veed,
hvorvidt man vil blive enig om, hvilke For-
andringer der skal foregaae i Grundloven.
Det udtales i dette Vædringsforslag, at som
almindelig Lov kunne vedtages de Forandrin-
ger, som ere nødvendige for Indførelsen af
Fællesforsatningen; men, naar man igjen op-
kaster det Spørgsmaal, hvilke Forandringer
ere de nødvendige, da kan der jo herom
opstaae Uenighed mellem de forskjellige Dele
af den lovgivende Magt, hvilket atter kan give
Anledning til, at Afgjørelsen igjen drages i
Langdrag. Dersom man derimod allerede paa
nærværende Rigsdag kunde blive enig om
Grundlovsforandringerne, saa er det
vist, at man var et stort Skridt fremad, og
det er denne Fordeel, man, som den ærede